

Zbor prijateljev

Mešani pevski zbor Ljubljanske banke je prav to, saj so po sedmih letih delovanja v njem ostali res sami navdušenci; ljudje, ki se zavedajo, da petje ni le ubranost glasu, ampak da je dobro petje plod velikega dela, velike ljubezni do pesmi. K tej zagnanosti pa brez dvoma veliko prispevajo prav prijateljski odnosi med člani zbora.

Tako je začela najin pogovor Nataša Perovšek, ustanoviteljica pevskega zbora Ljubljanske banke ter vodja odseka porabe v Stanovanjski komunalni banki.

»K ustanovitvi v marcu 1975 je veliko prispevalo vodstvo in predsedstvo sindikata, ki je imelo tudi potem za naše delo veliko posluha. Še letos bodo iz sekcije prešli v kulturno društvo. Ta prehod narekujejo težnja po ustreznejši porabi sredstev in usklajevanje z zakonom.«

»Koliko članov šteje vaš zbor?«

»Zdaj 25 članov, bilo pa nas je že tudi 50. A fluktuacija delavcev, nezanimanje pa tudi drugi objektivni vzroki so narokovali svoje. Vendar pa je treba poudariti, da zbor kljub vsemu dobro napreduje in da je njegova kvaliteta pravzaprav zrasla po velikem osipu.

Tisti, ki so ostali, se resnično zavedajo, da je za uspeh treba veliko dobre volje in požrtvovalnosti.«

Spoštovana pevka, pevec

V Ljubljanski banki obstoja mešani pevski zbor, ki deluje že sedmo leto. Zbor imamo namen še povečati, zato te vabimo, da se tudi ti vključiš v naše vrste in postaneš redni član MPZ LB. Vaje imamo vsak torek od 18.30 do 20.30 v prostorih LB Stanov.-kom. b., Lj. Šubičeva 2.

Z veseljem te pričakujemo!
MPZ LB

»Morda kakšno besedo o vašem repertoarju?«

»V glavnem sloni na narodnih in partizanskih pesmih,

pa tudi umetna pesem najde prostor v našem petju. Pesmi iz našega programa si pevci zbora sami izbiramo, seveda pa naš pevovodja Rudi Loberc naše želje strokovno preveri.«

»Člane zbora med seboj ne družijo samo petje?«

»Res je, veže nas tudi dolgoletno prijateljstvo in to se kaže tudi v našem družabnem življenju, ki je najpestrejša seveda ob dedku Mrazu, ob zaključku sezone, pa tudi ob rojstnih dnevih.«

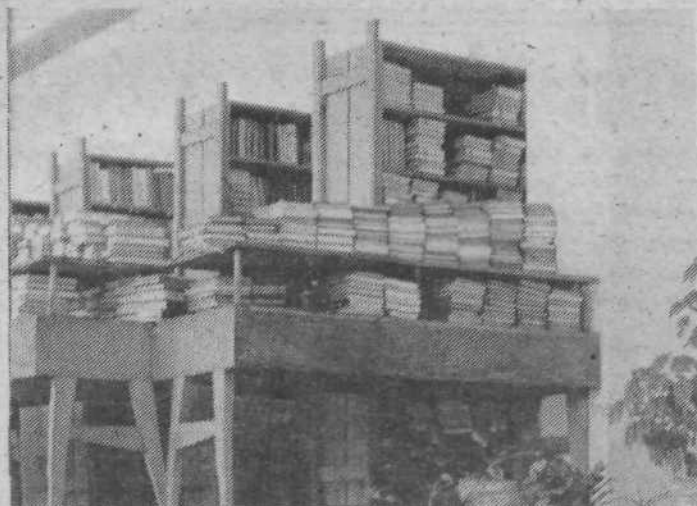
»Ima morda tudi vaš zbor kadrovske težave?«

»Tudi mi, kot večina amaterskih pevskih zborov, imamo težave z moškimi glasovi; to smo uredili tako, da smo povabili k sodelovanju tudi pevce iz drugih organizacij, tako imamo v našem zboru tudi pevce iz Narodne banke.«

»Kaj pa nastopi?«

»Na vseh proslavah in spominskih obeležjih smo v naši delovni organizaciji zmeraj zraven. Redno sodelujemo tudi na Taboru pevskih zborov v Stični, dvakrat smo gostovali na Koroškem, udeležujemo se srečanj pevskih zborov občine Ljubljana Center, ki bo letos v decembru; nastopamo tudi v drugih delovnih organizacijah in podobno.«

v.l.

Bogat knjižni sklad Mestne knjižnice, zato pa zelo neprimerni prostori.

Foto: M. PETEK

MESTNA KNJIŽNICA IN ČITALNICA

Branje za vsakogar

Knjiga postaja vse dražje blago, kupna moč prebivalcev pa pada. Zato je tudi razumljivo, da vse več bralcev obiskuje knjižnice. V Dogovorih smo že pisali o združeni knjižnici Oton Župančič, tokrat pa bomo več besed namenili njeni enoti, Mestni knjižnici Ljubljanski.

Čeprav preobilica števil obremnjuje članke, jih je vendarle treba omeniti vsaj nekaj. Na knjižnih policah Mestne knjižnice je okoli 130 tisoč knjig, od tega okrog 60 odstotkov leposlovne literature, drugo pa so strokovne in poljudnoznanstvene knjige. V knjižnem skladu je kar 40 odstotkov tujih naslovov, lansko leto pa so, denimo, izposodili okoli 223 tisoč knjig. Vsako leto dobijo v tej knjižnici okoli 4 tisoč novih knjig, zaradi višje cene knjig na eni in manj denarja na drugi strani pa se bo to število bržkone še zmanjšalo.

V okviru Mestne knjižnice deluje tudi čitalnica, ki ponuja bralcem veliko tujih in domačih revij in časnikov. Zdaj dobivajo okoli 40 tujih revij in časnikov, vendar bodo morali zaradi znanih deviznih težav obseg tujega tiska krepko zmanjšati. Čitalnica je zelo dobro obiskana, zraven nje pa je še priložna knjižnica, v kateri je 1600 knjig, enciklopedij in leksikonov. Z manjšo preureditvijo, ki jo načrtujejo za prihodnje obdobje, bi v priložni knjižnici pridobili nekaj več prostora in bi lahko v njej uredili tudi zbirko specializirane literature s področja SLO in DS ter uredili tudi manjšo zbirko esperantske literature. Z novo opremo v čitalnici pa bi lahko dobili še kakšen sedež več.

Prostori Mestne knjižnice so stari in nefunkcionalni, zato še vedno ni prostega pristopa do knjig. Preusmeritev bi zahtevala precej preurejanja in posodabljanja, za kar pa ni dovolj denarja. Kot nam je povedal Blaž Resman, vodja enote Mestne knjižnice, bodo lahko do konca tega srednjeročnega obdobja s prerazporeditvijo stare opreme postavili za prost pristop okoli 20 tisoč knjig. Takšen način izposoje pomeni bolj neposreden stik bralcev s knjigo, bralec si knjigo sam poišče in tako se zanimanje za branje še povečuje. Knjižničarji pa ne bi bili zgolj »kulturni natakariji«, ampak bi se lahko bolj posvetili vzgojnemu, izobraževalnemu in strokovnemu delu.

Za konec pa še to: knjižnica in čitalnica sta ob delavnikih odprti od 8. do 19.30., ob sobotah pa od 8. do 13. ure.

MIRO PETEK

S prvim aprilom tega leta so tudi v Mestni knjižnici prešli na sistem članarine. Ta je za otroke do 15. leta 10 dinarjev, za mladino do 20. leta 50 dinarjev, za odrasle osebe pa 100 dinarjev. Pri vpisu potrebujete osebno izkaznico, osebe, ki ne prebivajo stalno v Ljubljani, tudi potrdilo o začasnem prebivališču, pri vpisu otrok pa morajo določeni obrazec izpolniti starši.

Pravljice v knjižnici

Pionirska knjižnica na Komenskega ulici 9 je za november spet pripravila izrazito pester program za naše malčke. Vsak torek so (in bodo) otroci lahko poslušali pravljice o družini Melops, o gospodu metulju in o levi in desni nožici pa še o nagajivem vetru, ki otrokom nagaja med potjo v vrtec ali šolo. In ker starši otrokom tudi bero pravljice, so jih 1. novembra povabili na pogovor o novih knjigah za najmlajše. Ker je srečanje med otroci in pesnikom vselej zelo prijetno, se je tudi naš pesnik Boris Novak 3. novembra srečal z najmlajšimi. Mamice in očki in seveda otroci ne smejo ničesar zamuditi, zato so v Pionirski knjižnici 18. novembra poslušali radijsko igro.

Vzgojiteljice – pa seveda tudi mamice in očki – bodo veliko izvedele o programu Pionirske knjižnice, če bodo poklicale telefonsko številko 317-269.

M.R.

Mešani pevski zbor Ljubljanske banke v manjši zasedbi

Foto: MARJAN JAGER

ŠENTJAKOBSKO GLEDALIŠČE

Tudi za plitek žep

O življenju in delu Šentjakobskega gledališča, našega največjega in najstarejšega ljubiteljskega gledališča, smo se pogovarjali z direktorjem Milanom Stantetom, človekom, ki je polovico svojega življenja posvetil pravni službi, kajti pravo je poklic, za katerega se je najprej usposobil; drugo polovico je posvetil umetnosti, diplomiral je namreč tudi režijo na akademiji za gledališče, film in televizijo.

Letos teče že 62. sezona Šentjakobskega gledališča, ki nosi v sebi precej potez profesionalnega gledališča, čeprav so vsi igralci amaterji in je profesionalna le uprava, ki jo sestavlja nekaj ljudi. Profesionalnost gledališča je v njegovi kakovosti in številu letnih premier – šest do sedem na leto. Tudi režiserji predstav so profesionalni. Predstav je vsako leto od 150 do 170, letos jih bo morda nekoliko manj, ker se je adaptacija dvorane nekoliko zavlekla. Tako se predstave letos začnejo še le konec oktobra.

»Kakšna je umetniška, repertoarna usmeritev vašega gledališča?«

»Naš repertoar sestavljajo ljudska igra, komedija in kvalitetna drama. Dela jemljemo iz svetovne

klasike, veliko je tudi novitet; previdni pa smo do nepreverjenih, eksperimentalnih del, saj so za ta bolj poklicana nekatera druga gledališča. V ponazoritev naj naštejemo naše letošnje premiere: Molièrov Skopuh, Dorinove Dobrotnice, Machiavellijeva Mandragola, Gogoljeva Zenitev, Dimitrijevičeva Ljubimec svoje žene ter Novotnyjev Oglas, same komedije torej. Dobro se namreč zavedamo, da imamo stalno publiko, katere večji del so sarejši ljudje, ki so precej občutljivi do zahtevnejših in eksperimentalnih besedil. Seveda pa to ne pomeni, da zato naš repertoar ni kakovosten.«

»Kako pa gledate na čase, ki prihajajo?«

»Nekoliko skeptično, položaj

bo dvorezen. Zaradi nekaterih omejitev se bodo morda ljudje bolj usmerili k drugim vrednotam. Po drugi strani pa bodo tako publika kot igralci, ki so prihajali iz okolice, imeli veliko več težav, na primer, s prevozom.«

»Se kaj o ljudeh, ki sestavljajo vašo igralsko ekipo?«

»Naši igralci so ljudje najrazličnejših poklicev, od delavca za strojem do visokošolskega učitelja. Vse naše delo pa sloni na moralni zavesti teh igralcev, ta pa je, moram poudariti, zelo visoka. Ni mamo namreč nikakršnih sankcij in nas tako igralec lahko zapusti celo na dan premiere. Vsi so amaterji, profesionalcev se izogibamo, ker bi to zaradi neenakosti privedlo do nezdravega vzdušja v ekipi; pa tudi nestabilizacijsko bi bilo profesionalizirati naš teater.«

»Kaj pa za današnje čase tako aktualne finančne težave?«

»Delamo kar zadovoljivo, ker smo se preprosto prilagodili položaju. Seveda se pojavljajo težave zaradi premajhnega števila tehničnega osebja in podobno, pa kljub vsemu nekako gre in tako lahko trdim, da smo najcenejše gledališče v Sloveniji, torej gledališče tudi za plitek žep, kar pa v teh časih, ko toliko govorimo o kulturi za vse, gotovo ni zanemarljivo.«

v.l.